

gyndte og vil blive fremmet saa hurtigt, som det i det hele er muligt, men jeg har ingen Tro paa, at de vil kunne fremmes saa hurtigt, at man vil kunne forelægge Toldlovsforslaget før i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling. Det vil ogsaa være uheldigt at forelægge et Toldlovsforslag isoleret, thi det spiller en saa vigtig finansiel Rolle i det samlede Skattelovssystem, at det ubetinget bør forelægges sammen med de andre Skattelovforslag, og saaledes at det finansielle Grundlag derfor bliver det samme som det Grundlag, hvorpaa de øvrige Skattelove bygges. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard haabede, at Venstre vilde omvende sig. Jeg vil dertil sige, at vi agter ikke at omvende os paa dette Omraade, fordi vi har den samme Grundbetragtning, som vi altid har haft; men jeg vil samtidig gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Venstre aldrig har været noget doktrinært Frihandelsparti. De Toldlove, som Venstre har faaet vedtaget, har været moderate Beskyttelseslove, trods det, at Venstre den Gang hyldede, som det bestandig hylder, den Anskuelse, at jo nærmere man kan komme Frihandelen, des bedre er det; men Venstre har altid taget praktiske Hensyn under Toldlovforhandlingerne og vil selvfølgelig gøre det fremdeles. Med Hensyn til Anvendelsen af Værditoldsystemet kan det kun glæde os at have vundet en langt stærkere Tilslutning dertil indenfor det konservative Folkeparti, end vi for nogle Aar siden havde Grund til at vente. Jeg siger ikke dette som nogen Bebrejdelse eller nogen Spydighed. Det er rigtigt, at man kan lære af Forholdene, af de skiftende Forhold og af Tidens Tegn, og det er ganske sikkert, at de Erfaringer, man har gjort i de sidste Aar, har været saa talende med Hensyn til Værditoldsystemets Fordele fremfor Vægttoldsystemet, at det slet ikke undrer mig, at Medlemmer, der ønsker at se praktisk paa Forholdene, kommer til at se mildere paa Værditoldsystemet, end de har gjort før. At Venstre stadig har den samme Forkærlighed for Værditoldsystemet som tidligere, og at dette i størst mulige Omfang vil blive lagt til Grund for det Toldlovsforslag, som skal fremsættes til Efteraaret, saafremt det bliver mig, der kommer til at fremsætte det, er en Selvfølge.

Til det ærede Medlem Hr. Henningsen vil jeg sige, at det skal ikke lykkes ham at paavise nogen Uoverensstemmelse mellem de Udtalelser, jeg er fremkommet

med nu og den Gang, der var en anden Finansminister, thi det er ganske de samme Betragtninger, der leder mig nu, som ledede mig til mine Udtalelser den Gang. Jeg har aldrig krævet af daværende Finansminister Brandes, at han skulde forelægge et Forslag til en samlet Skatte-reform, saa længe Forholdene var i saa høj Grad gyngende og usikre, som de er. Jeg har Gang paa Gang været med til at give den tidligere Finansminister Udsættelse med Fremlæggelsen af Skattelovsrevisionerne, jeg er Gang paa Gang gaaet med til at forny midlertidige Skattelove fra det ene Aar til det andet under Paaberaabelse af ganske de samme Forhold, som bestaar endnu, under Paaberaabelse af den almindelige finansielle Usikkerhed, der ikke gør det muligt at tilvejebringe et tilstrækkelig sikkert Grundlag at bygge en endelig Skattereform paa og under Paaberaabelse af Statskassens øjeblikkelige finansielle Vanskeligheder. Det er ganske de samme Forhold, jeg nu tillader mig at anføre som Motivering for, at jeg udsætter Forelæggelsen af den endelige Skattereform til næste Aar, og at jeg maa kræve betydelige Beløb gennem midlertidige Skattelove.

Frdraget paa Indkomst- og Formueskatten, som det ærede Medlem omtalte, er jo fastslaaet ved den nugældende midlertidige Indkomst- og Formueskatte-lov, som blev vedtaget under det forrige Ministeriums Ledelse. Dér blev det fastslaaet, at dette Frdrag skal finde Sted i Mod-sætning til tidligere, og deri kan der ingen Forandring gøres; jeg kan heller ikke tænke mig, at man fra det radikale Partis Side kan forlange nogen Forandring heri.

Naar det ærede Medlem saa spørger, hvad vi da vil gøre for at komme Kommunerne til Hjælp, vil jeg dertil svare, at det nuværende Ministerium allerede har gjort adskilligt for at komme Kommunerne til Hjælp. Et Forslag som det, der her foreligger, og som tilsigter fremtidig at overlade Automobilskattens Udbytte til Kommunerne, gaar ud paa at yde en saadan Hjælp, men endnu langt betydningsfuldere er de store Tilskud til Boligbyggeriet, som det blev vedtaget at yde ved Boliglovens Revision i Eftersommeren. Det er jo Tilskud, som aflaster Kommunerne for Udgifter, der ellers naturligt vilde være faldet paa dem, og Staten er fremdeles villig til paa enhver Maade at støtte Kommunerne under deres vanskelige Forhold, ligesom den er villig til at støtte dem med Hensyn til Tilvejebringelsen af